

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberto Bellarmini Politani, Societatis Iesu, S. R. E.
Cardinalis, Institutiones linguæ Hebraicæ**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

[Genf], 1619

De verbis quiescentibus. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69647)

De Verbis quiescentibus.

Quiescentia Pe Aleph.

האכל	תאכל	Kal.
תאכלו	נאכל	Futurum.
תאכלנהו	יאכלו	comeda אוכל
	תאכלו	יאכל

Quiescentia Pe Iod.

Imperatiu.	נשב	Kal.
הושב	ישבו	Infinitiuus.
Futurum	תשבו	sedere. שבת
אושב	תשב	בשבת
יושב	תשבו	כשבת
Hiphil.	תשכנה	Imperatiu.
Præteritum.	Niphal.	שב
הושיב	Præteritum.	שבו
Benoni.	נושב	שבו
מושיב	Benoni.	שכנה
Paul.	נושב	Futurum.
מושב	Infinitiuus.	אשב
Infinitiuus.	הושב	ישב
הושב	בהושב	תשב
	K S	נשב

154 PARS III. CAP. IV.
 Futurum. Hophal. Imperatiu.
 אושב Præteritum. אושב
 אושב אושב Futurum,
 &c. Infinitiuus. אושב
 אושב

Observationes.

Quiescentiū
 sex formæ. 1 Quiescētium verborum sex omnino reperiuntur formæ: quædam enim habent in prima thematis Aleph, vt אמר amar, dixit: quædam Iod, vt ישב lasciv, sedit: quædam habent in secunda thematis vau, vt שוב sciv, rediit: quædam Iod, vt בין bin, intelligere: quædam habent in tertia thematis Aleph, vt מצא maza, quædam He, vt גלה gala, migravit.

2 Ac prima quidem nulla re differunt à perfectis, præterquam quòd in prima persona Futuri Kal amittunt Aleph radicale, ne duo Aleph concurrant: & præterea quòd Aleph non patitur sub se secula simplex, & ideo in Præterito, & Paul Kal, & in
 Ben

Benoni, Infinitiuo, Imperatiuo, & Futuro Hiphil recipit patach sceua: in Hiphil, Paul, & toto Hophal recipit camets caton: in aliis omnibus locis segol sceua.

3 Notandū est, propter vau conuersiuum & accētum in penultima existentem, mutari patach in segol, in tertia persona futuri vtriusq; generis. Dicimus enim, וַיֹּמַר *vayomer*, & dixit, & וַתֹּמַר *vattomer*, & dixit, pro וַיֹּמַר *vayomar*, & וַתֹּמַר *vattomar*.

4 Quiescentia verò Pe Iod in præterito, & participiis Kal, & in toto Piel, Pual, & Hithpael perfecta sunt: in toto autē Niphal, Hiphil, & Hophal, mutant suum Iod in vau, aut mobile, aut quiescens, ac de cætero formam perfectorum sequuntur.

Appendix prima.

In verba quiescentia Pe Aleph.

1 Futurum quadam habent integrum, *וַיִּסְפַּח* cesoph, *וַיִּסְפַּח* ieesoph, ab *וַיִּסְפַּח* asaph,

156 PARS III. CAP. IV.
afaph, collegit.

2 Verbum אהב ahav, dilexit, habet quidem integrè תאהב teehav, יאהב yeehav, sed in prima persona dicitur אהב ohav, & אהב ehav, diligam. Sic אול e-zal, proficiscar, unde תולי tezli, proficisceris. In אנושה anuschia, dolebo, habet sciurec pro cholem, & additur ה paragogicum.

3 In futuro parach propter pausam transit in tsere, ut תאבד toved, peribit.

2 Legitur etiam תומריו thomeru, dicitis, יוכלו jochelu, comedetis sine א. Miphal.

1 Legitur in praeterito נחזו nochazu, possederunt, pro נאחזו neechazu.

2 Infinitivus exit interdum in cholem, ut האכול heacol, comedi.

¶ Dief.

1 Excidit nonnunquam א, ut מלף mal-leph, docens, pro מאלף mealleph. Sic אזן azen, auscultando, pro אזן aazzen, & תזר tazzer, accinges, pro תזר teaz

teazzer.

2 In voce תאדם theoddam, rubefactus, ponitur camets cation, pro kibbutz. Est enim Paul ex Piel.

Pual, Hophal, Hitpael, in omnibus perfecta sunt.

Siphil.

1 Aleph occultatur interdum in tsere, ut מִזִּין mezin, auscultans, pro מִזִּין maazin: & in camets, ut אִזִּין azin, auscultabo, pro אִזִּין aazin. Item in patach, ut יִהַל jahel, tenetoria figet, ab אִהַל splendebit, verbi הִלֵּל halal.

2 In voce וַיֵּאָצֵּל vaijatsel, & seposuit, & quiescit in camets expresse: occulte verò in וַיֵּאָרֶב vaijarev, insidiari fecit, pro וַיֵּאָצֵּל jaatsel, יֵאָרֶב jarev.

3 אוֹבִיד ovid, perdam, venit more quiescentium Pe lod: nam regulare esset אֵאִוִּיד aavid.

4 Imperativus האַזְנֵנָה haazanna, auscultate, legitur pro האַזְנֵנָה haazenena.

Ita

Ita infinitivus להכיל lehachil, ad cibandum, pro להאכיל lehaachil.

Appendix secunda.

De quiescentibus Pe lod.

1 Duo habent præteritum irregulare, ut רד rad, descendit, pro ירד jarad, & יצקו tsakun, effuderunt, cum נ paragogico, pro יצקון jatsekun.

2 Infinitivus geminum habet parach, si tertia sit gutturalis, ut דעת danghath, scire. Idem nonnunquam perfectus est: præsertim quando alteri verbo jungitur, ut ירד jarod, descendendo, ירדנו jara-dnu, descendimus.

3 Tunc autem accedentibus literis בכל becol, efficit chiric longum, ut בבוש bivosc, quum aruerit, ליסוד lissod, ad fundandum, ubi etiam daghes euphonia causa.

4 Quædam abijciunt lod sine additione lueræ ת, ut כול col, posse, דעה dangha, scire, cum paragogico ה.

5 Den

5 Denique alia partim perfectorum,
partim imperfectorum formam recipiunt,
וְיִכּוֹלֶתּ jecoleth, posse, וְיִבּוֹשֶׁתּ jevos-
scieth, arescere, exsiccari, פְּרֹכֶלֶתּ che-
leth, vescieth. Quamquam illa qui-
busdam quaedam esse videntur nomina, si-
cut קֶטוֹרֶת ketoreth, incensum.

6 Imperativus interdum habet patach,
praesertim in ijs, quorum tertia est guttu-
ralis, ut אֲדַעּ jadangh, novit, dicimus
דַּעּ dangh, scito, דַּעּוּ denghu, scitote,
דַּעּוּ denghi, scias, דַּעְנָהּ danghna, sci-
tote.

7 הַּ paragogicum, si secum accentum
habeat, mutat isere, & patach in scena, ut
רְדָהּ reda, descende, שְׁבֵהּ scieva, habi-
ta. In majoribus tamen distinctionibus ac-
centus manet in priore syllaba, ut רְדָהּ re-
da, descende, שְׁבֵהּ scieva, habita.

A verbo יָהָב jahav, dedit, formatur
imperativus, ut הָב hav, & הָבֵהּ hava,
da, הָבוּ havu, & הֵבוּ hevu, date, הָבִי
havi, da, f. g. Porro נְחֻטְלִי nghutli, consi-
lium

lium date, ponitur pro נחוטו nghotsu.
Nam cholem etiam hic reperitur.

8 Futuri litera saepe habent etiam Iod
radicale expressum in chiric, ut יירש jirasc,
possidebit, יינאק inak, sugam. Ra-
rius jod supprimitur in chiric, ut יחם jchā,
calefiet, pro ייחם jicham. Iod interdum
adscribitur precedente isere, ut אירע e-
rangh, malus ero, pro ארע erangh. In
יחמו jechemu, incalescent: Iod est cum
segol, quia ח habet, verbum יכול jacol,
potuit, mutat jod radicale in ו ut אוכל
uchal, potero, יוכל juchal, poterit.

9 Futura hic frequens resolutio vocalis
longae in breuem sequente daghes, ut אסור
essor, castigabo pro אסר eser.

10 Ultima futuri nonnumquam effertur
etiam per patach, ut ייטב jitav, bo-
nus erit, יחם icham, calefiet, ירע je-
rangh, malus erit, יירש jirasc, posside-
bit. Et per cholem, ut יבוש jevosc, eru-
bescet, יאח יאח jeoth, acquiescet, יאח
neoth, acquiescemus, à verbo יאח ja-
ath.

ath. Sic ab eodem imperatiuus תח oth,
 acquiesce. Ceterum tsere vltima syllaba
 propter maccaph, & propter van versuum
 mutatur in segol, vt תח יעלענא, ve-
 niat quæso, ותח ויאעלעו, & habita-
 uit. In pausa tamen loco segol habet pa-
 tach, vt תח ויאיעלעו, & abiit.

Miph'al.

1 Quædam inueniuntur cum tsere, vt
 תח נעחמ, calefecit se.

2 Legitur etiam sciurec loco cholem, vt
 תח נולעדו, nati sunt, vbi daghes, ob
 euphoniã תח ויאיעלעו, & expe-
 ctavit, perfectum est: tamen si etiam pos-
 sit esse ex hithpa'el pro תח ויאיעלעו
 -chek.

Siph'il.

1 Quæ in Kal hujus ordinis jod radica-
 le seruant in futuro, id etiam hic seruant
 interdum adscriptum, interdum latens in
 tsere: idque non modo in futuro, sed etiam
 in tota conjugatione, excepto Paul, vt תח
 metiv, vel תח metiv, benefaciens,

תח

יטיב jetiv, vel ייטיב jetiv, benefaciet, à
 verbo יטב jatav, bonus fuit.

2 Imperativus interdum habet jod, vel
 vau mobile, vt הושר havesciar, dirige.
 Huc spectat הוצא hajetsa, & הוצא ha-
 uetsa, fac exire. Illud יודעת jodanghti,
 notum feci, ex Poel venit.

3 Futuri accentus, propter vau versuum
 in priore syllaba positus mutat esere, vel
 chiric in segol, vt וישב vajjosciev, & ha-
 bitare fecit. Et cū accentibus distinguen-
 tibus, mutat in patach, vt תוסף tosfaph,
 addes, & semel תוסף tosfph pro eodem.
 Exprimuntur nonnunquam ה conjugationis
 symbolum, vt יהושע jehofciangh, serva-
 bit, יהלילו jehelilu, vlulare faciēt. Le-
 gitur & ידע vejedangh, & notum fa-
 ciet, יטיב vejetiv, & benefaciet.

Hophal.

1 Loco sciurcc semel vau cholem reperi-
 tur, vt הודגה hodangh, notum fuit.

Hitpael.

1 lod sape in aliis vertitur in vau mo-
 bile,

bile, וְאֶתְחַדְדָנָהּ ethvaddangh, me ipse
mih i indicabo.

Quiescentia Nghajin, van, vel jod.

תבון תבונה Kaf.
תבונתי תבונות: Præteritum.

תבונתי: Infinitivus. intellexit. בן
בנת

Miphal. בון בנת
בני

Præteritum. כבון בנת
בני

כבון לבון בנת
בני

מבון: Imperatiu. vel
בני

בון בנה
בנת

בונתי בנת
בנת

בונתי: Benoni.
בנת

בונתי: Futurum.
בן

בונתי: Benoni.
בני

בונתי: Benoni.
בנת

בונתי: Benoni.
בנת

בונתי: Benoni.
בנת

בונתי: Benoni.
בנת

בונתי: Benoni.
בנת

Totum per- Infinitivus.
 Benoni. factum est. **הבון**
 Siphil. **בהבון**
 Præteritum. **כהבון**
 מבונה **הבון** **להבון**
 מבינות: **הבנת** **מהבון:**
 Paul. **הבנתי** Imperatiu.
 מבון **הבינו** **הבון**
 # מובנים **הבנתם** **הבוננו**
 מובנה **הבננו** **הבוני**
 מובנות **הבינה** **הבוננה:**
 Infinitivus. **הבנת** Futurum.
 הבנתו: **אבון**
 vel **הבין**
 Præteritum. **יבון**
 aliud. **חבון**
 בהבין **הבין:** **נבון**
 להבין **הבינות** **יבוננו**
 מהבין: **הבינותי** **הבוננו**
 Imperatiu. **הבינו** **חבון**
 הבן **הבינותם** **הבוני**
 הבינו **הבינונו** **הבוננה:**
 הביני **הבינה** **Doel.**
 הבננה: **הבינות** **בון**
 Fut

נובן	הובנת	Futurum.
יובנו	הובנתי	אבין
תובנו	הובננו	יבין
תובן	הובנתם	תבין
תובני	הובננו	נבין
תובנתה	הובנה	יבינו
	הובנת	תבינו
היתבונן	הובנתן	תבין
	Futurum.	תבינו
Totum per	אובן	תבננה
fectū, sicut	יובן	סופהא.
בונן	תובן	Præteritū.
	הובן	

Observationes

i Quiescentia Nghajin, in Præterito, & Benoni Kal, triplicem habent formam. Quædam enim habent camets loco vau, vt in paradi-gmate בן *ban*. Quædã habet tsere, vt מת *meth*, *mortuus est*, & hoc modo flectuntur, מת מת מתו מתו מתם מתנו מתה מתה מתן *macten mat metha mathnu maatten methu matti matta meth*. Quædam habent cholem, vt אור *or*,

illuminavit, & sic flectuntur, אור אורת
 אורתו אורו אורתם אורנו אורה אורת אורתן;
 or, orta, orti, oru, ortem, ortu, ora, ort,
 orten.

2 In futuro autem exeunt plerum-
 que in sciurec, tamen in pausa illud
 mutatur in cholem: & cum vau ver-
 suuo, & accentu in penultima, in ca-
 mez chatuph, vel in patach, si vltima
 sit gutturalis, aut ך, vt וַיִּסַּר vajasar, &
 removit. Hesth. 8. v. 2.

3 In Niphal aliquando primum
 nun inuenitur cum tsere, vt נִיָּח ne-
 ghor, suscitatus est.

Observandum autem est in his
 omnibus conjugationibus sepe mu-
 tari mediū vau in jod, & jod in vau.

Appendix tertia.

De quiescentibus Nghajin vau,
 vel jod.

1 Non omnia verba, quorum secunda
 radicalis est vau, vel jod, huc reuocantur.
 Quaedam enim habent secundam vau mo-
 bile,

bile, ut גַּוָּנְךָ gavangh, expiravit, רָחַץ ravach, respirare. Quædam habent præterea tertiam radicalem ח quiescentem, ut חָוָה ava, concupiuit. Illa perfecta sunt: hæc suum, ac proprium ordinem constituunt.

2 Eodem modo neque omnia secundam habentia jod huc spectant, ut אָיַב ajav, odit, ubi jod est mobile.

3 Porro, quoniam quiescentia נְחַיִן nghain וָאוּ au, vel jod eandem omnino flectendi formam nacta sunt: idcirco unum est brevitatis causa paradigma utrisque attributum.

Rat.

1 Inuenitur interdum in Præterito Aleph quiescens post camets, ut קָמָה kam, surrexit: & mobile, ut רָאָה raama, alta est, פָּסְעוּ sciattu, posuerunt, ubi resoluitur camets in parach, & daghes. In פָּסְעִיתֶם pisethem, creuistis, chiric pro parach positum est.

2 Benoni præter terminationes præteri-

ri habet interdum *vau*, & *kibburs*, *כִּבּוּר* *vet*
for, declinans, *חֻשְׁמִים* *chuscim*, festinā-
 tes, nisi nomen esse dicas *חֻשׁ* *chusc*.

3 Paul reperitur cum *vau*, *לוֹט* *lot*, o-
 pertus. Item *fæmininum* cum *segol* loca
camez, *זוּרָה* *zure*, pro *זוּרָה* *zura*.

4 *Infinitivus*, & *Imperativus* habet e-
 tiam *cholem*, *מֹל* *mol*, circumcide,
קוּם *kom*, surgere.

5 *Literæ Gerundij* gaudent sequente
sciurec, *לָקוּם* *lakum*, ad surgendum,
בָּקוּם *bekum*, in surgendo. Sæpe *utriusque*
 additur *ה* *paragogicum*, *קוּמָה* *kuma*,
 surge, *שׁוּבָה* *sciuva*, revertere. *Infinitivus*,
אֲרוּס *arusc*, triturare, *præpositio* *א*.

6 *Futurum* desinit etiam in *cholem*,
 præsertim cum accentu distinguente, *וַיָּמוּת*
vajamoth, & mortuus est, *וַיִּצְוֶם*
vaijatsom, & jejunavit. *Extra accentum*
distinguentem si accedat *vau* *versum*,
 & retrahatur accentus in penulti-
 mam, aut sequatur *maccaph*, mutatur *cho-*
lem, & *sciurec* in *camets* *cateph*, *וַיָּבֵר*
 וַיָּבֵר

וַיָּבֵר

וַיֵּיטוּ וַיֵּיטוּ vaijarots hangheved, & cucur-
 rit seruus, וַיֵּשְׁבוּ וַיֵּשְׁבוּ jascio vna, reuertatur
 obsecro. Hoc tamen ipso in loco, וַיֵּיטוּ
 scilicet est van versuum & accentus re-
 tractus, quaedam habet patach, וַיֵּיטוּ vai-
 janghaph, & defatigatus est, וַיֵּיטוּ vai-
 jasar, & declinavit: quaedam camez, וַיֵּיטוּ
 וַיֵּיטוּ vajjacham, & pepercit. Illud וַיֵּיטוּ
 vattachasc, & properauit, nonnullis vi-
 detur esse ex quiescentibus lamed he.

Miph'al.

1 Præteritum etiam reperitur cum se-
 re, ut וַיֵּיטוּ nenghor, excitatus est. Quæ-
 dam pro sciurec in secunda syllaba habent
 cholem, ut וַיֵּיטוּ nephotsotem, di-
 spersi estis.

2 Benoni mutat camez in seua propter
 regimen, ut וַיֵּיטוּ nevon milcha-
 ma, peritus belli. Ponitur etiam sciurec
 pro cholem, ut וַיֵּיטוּ navuc, perplexus:
 hinc וַיֵּיטוּ nevuchim, perplexi. Nam
 וַיֵּיטוּ kibbutz facile inter se commutan-
 tur.

3 Ultima infiniti interdum est cum sciurec, ut כהדודש chehidusc, sicut triturratur.

4 Litera Gerundij habent esere, abjecto ה si prima radicalis respuat daghes, ut לאור leor, ad illuminandum. Idemq; esere sortiuntur litera futuri, & figurativa ה, ut יעור enghor, excitabor, יאור heor, illuminator, & illuminari.

Loco Piel habent hac verba Poel. Quae conjugatio illorum est propria. Formari autem potest hoc Poel ex Imperativo Kal, mutato sciurec in cholem, & iterata tertia radicali, ut אשום scium, פשום sciomem. Sunt tamen nonnulla ex his, quae malunt inflecti per Piel, quam per Poel, ut טוב tov, bonus fuit, יטיב ti-jev, benefecit, דור dor, habitavit, דייר dijer, habitare fecit.

Liphil.

1 Præteriti forma posterior sub figurativo ה prima & secunda personæ, habet e-

tiam

iam cateph segol, ut הקצותי hekisoti, cui-
gilavi, vel patach, si prima sit gutturalis,
ut הרעיותי harenghoti, malefeci.

2 Porro Præteriti ultima tertia perso-
na in utraque forma, præter chiric effertur
etiam cum patach ob gutturalem, aut
הרע herangh, malefecit, הצר he-
tsar, obsedit. Tunc autem tertia plura-
lis, ac tertia singularis fœminina, recipiunt
tsere, ut הרעו herenghu, malefecerunt,
הרעה herengha, malefecit f.

3 Ab המית hemith, interfecit, legi-
tur המיתי hamitti, המיתם hamitem,
המיתן hamitem, pro המיתותי hamitho-
ti, המיתותם hamithotem, המיתותן ha-
mithoten. Ita הסתה hesatta, incitavit
(scilicet Iezabel) ponitur pro הסיתה hesi-
tha. Sic הזילו hizilu, spreverunt, pro
הזילו hezilu, Amisio figuratiui ה hic ra-
rior est, ut ריבות rivota, litigasti, דינו di-
nu, piscati sunt, pro הריבות harivota,
הדינו hadinu.

4 Benoni habet etiam tsere, vel patach,
sicut

sicut *præteritum*, *מפּר* mephet, dissoluens, *מַרַע* merangh, malefaciens, *מַצָּה* metzar, obsidens. In *מַלִּין* mallin fit *resolutio*, puncti *tsere* in *patach*, & *daghes*, quum *præsertim* significat *susurrare*.

§ *Infinitiuus*, & *Imperatiuus* habent in *ultima tsere*, vel *chiric*, aut etiam *patach*, *præsertim* ob *gutturalem*, aut ob *ר, ט* הַשִּׁים *hasim*, *constituere*, & *constitue*, הַשָּׁע *hasciangh*, *claudere*, & *claude* הַשָּׂב *hasciav*, *conuerrere*, & *conuerte*.

§ *Præterea Imperatiuus*, & *Gerundia* sæpe *vsurpantur sine ה* *characteristico*, vt *שִׁים* *sim*, *pone*, לִין *lin*, *pernocta*, לָרִיב *lariv*, *ad disceptandum*, *pro הַלִּין* *halin*, הַשִּׁים *hasim*, לְהַרִיב *lehariv*. *Illud להַנְפִּיהַ* *lehanapha*, *ad cribrandum*, est *pro להַנִּיף* *lahaniph*, *cum paragogica*, & *ca-
mez* *pro chiric* in *penultima*.

§ *Futurum* in *ultima idem* *admittit tsere*, vt יַגְּלֵל *jaghel*, *exultabit*. *Quando* *verò* fit *millel*, aut habet *van versiuum*, *postulat segol*, vt יַגְּלֵלֵל *jaghel*, וַיַּגְּלֵל *vaijaghel*, vel

vel patach ob tertiam gutturalem, aut וַתָּרַע ,
 vt dictum est supra obseruat. 2. וַתָּרַע vat-
 tarangh, & male fecisti, $\text{וַיַּיַּאֲסַר$ vajjasar,
 & amouit. Legitur tamen תָּלַן talan,
 commorabitur, pro תָּלִין talin.

7 Tertia pluralis futuri fœminina est
 etiam cum chiric, vt תִּקְיִמְנָה takimena,
 statuetis: vel potius mutat camets in sce-
 na, vt תִּקְיִמְנָה tekimena. In יִנְאֵץ janets,
 florebit, Aleph quiescit pro Iod.

Hithpaet.

Hæc conjugatio fit ex Poel, addita syl-
 laba הִתְ hith, vt הִתְבַּיַּן hithbayan, parauit,
 vel paratus est, $\text{הִתְבַּיַּן$ hithbayan, pa-
 rauit se ipsum. Effertur interdum vltima
 præteriti per patach, vt $\text{הִתְבַּיַּן$ hithbo-
 bosciasc, erubuit. Cæterum Iosue 9. in-
 uenitur forma Chaldaica apud Rabbinos
 vstata, vt הִתְשַׁיַּד hitstajed, legatum se
 fecit, à nomine שַׁיַּד sid, legatus. הִתְחַיַּב
 hichjev, condemnavit se, à חַיַּב chov,
 debitor. Hebraeus dixisset הִתְחַיַּב hith-
 chovev, הִתְשַׁדַּד hitstadded,

Quiesc

Quiescentia Lamed Aleph. Lual.
 תמצתה שיעל. Lual.
 Infinitivus. Infinitivus.
 מופחל. מצמ inuenire. מצמ
 Infinitivus. מצמ מצמ
 מצמ שואל. מצמ
 תמצתה Infinitivus. מצמ
 מצמ מופחל. מצמ
 מופחל. מצמ
 Infinitivus. מופחל. Infinitivus. מצמ
 מצמ תמצתה Infinitivus. מצמ
 מצמ תמצתה מצמ מצמ מצמ

Observationes.

1. Quiescentia Lamed Aleph nihil
 differunt à perfectis nisi in infiniti-
 uo, & idcirco solum infinitivum re-
 tulimus in tabulas.
 2. Est autem obseruandum, saepe
 mutari in his verbis Aleph in He,
 quum sint hæ literæ cognatæ, & in-
 ter se mutabiles.
 3. In præterito, imperatiuo, & fu-
 turo, sub secūda radicali est camets,

non

non parach, quia litera Aleph, quæ proxime sequitur, pūctum longum requirit, in quo quiescat.

4 Interdum, quamuis raro, excidit litera Aleph, eo modo quo excidit he in verbis quiescentibus Lamed he, de quibus mox dicemus. Quod autem Exod. 2. legimus קירען kireen, vocate, אקרא kara, irregulare est. Dicendum enim fuit קרענה kerena.

Appendix quarta.

De quiescentibus Lamed Aleph.

Illud in vniuersum diligenter obseruandum, vt litera Aleph, & He inter se facile commutantur, vt dictum est obseru. 2. ita hanc & sequentem formam quiescentium Lamed He crebro confundi.

Aleph interdum penitus exulat, vt מלחא matlati, inueni, מלחא maleti, plenusum.

2 Tertia foemina reperitur cum tau in fine, vt קראח karach, euenit, קראח chat

chatah, peccavit. ^{שׁוּבָה עָלָיו}

3 Tertia pluralis interdum vsurpatur
more quiescentium Lamed, he, ^{וְלִי מָלֵךְ} ma-
lu, pleni sunt. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

4 Ex eadem permutatione ordinum,
Aleph interdū quiescit in chiric, ^{וְלֵאמֹר} בְּלֵאמֹר
caliti, inhibui, pro בְּלֵאמֹר calati. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

5 Benoni interdum formam quiescen-
tium lamed, he in utroque numero servat,
ut קוֹרָא kore, clamans, קוֹרִים korim, cla-
mantes. Vox feminea pro utroque segol
ita etiam scribitur, ut מוֹצֵאת motseeth.
Quando derivatur à præterito formæ מָלֵא
male, inflectitur, ut זָקֵן zaken. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

6 Gerundia frequentius desinunt in תִּי
ot, vox חָטָא chato, peccare, imitatur
quiescentia lamed, he. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

7 Imperativus mutat interdum הָ in אָ,
ut רֵפָה repha, sana. Idem accidit futuro
nonnunquam, ut אֶרְפָּה erpa, sanabo. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

Miph'al. ^{וְכִי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ}

1 Præteritum nonnunquam abscondit
תָּ, ut נִחְבַּתֶּם nachbetem, abscondistis,
אֶחָא

א חבא chava. וְכִי תִּשְׁמַע בְּכֹחַ הַיָּד הַזֹּאת

2 Tertiae femininae reperitur etiam cum tau, ut נִפְלְאֹת niphloth, mirabilis fuit:

et cum signo duplici feminino, ut נִפְלְאֹתָהּ niphleatha, mirum fuit.

7 Benoni masculinum in plurali saepius habet scēva, quā camets, ut נִמְלֵיִם nimleim, impleti.

8 Infinitivus cum nun, et cholem more perfectorum, ut נִקְרָא nikro, eueniendo.

Idem interdum profert secundam radicalem, ut הִנְבְּאוֹת hinnaveoth, vaticinari.

5 In hac coniugatione quadam veniunt more quiescentium lamed he, ut נִרְפָּתָהּ nirphatha, sanatus est,

וְיִרְפּוּ יִרְפָּהוּ ieraphu, sanabuntur, וְלֵחֶחַבָּהּ lehechave, ad latitandum.

וְיִרְפּוּ יִרְפָּהוּ ieraphu, sanabuntur, וְלֵחֶחַבָּהּ lehechave, ad latitandum.

1 Præteritum quorundam habet camets, ut מִלָּא milla, replevit, more quiescentium lamed he.

Et cum chiric sub secunda radicali, quod saepe fit in aliis quoque temporibus, ut רִפְּאֵתִי riphiti, sana-

que temporibus, ut רִפְּאֵתִי riphiti, sana-

M ui;

וי, רפאנו, riphinu, sanauimus.

2 Futurum mutat interdum Aleph in he, ut ימלה iemalle, implebit: immo Aleph penitus interdum excidit more quiescentium lamed he, ut ירפא ierappu, sanabūt. Excidit etiam saepe daghes, praesertim ex litera sceuata, ut מילא mileu, impleuerunt, יקנאו iekaneu, inuidebunt.

שואל.

1 Vox קורא kora, vocatus est, habet cholem, propter literam ק, quae non admittit daghes.

סִפְּחִית.

1 Praeteritum occultat interdum Aleph, ut החתי hecheti, peccare fecit. Et in infinitiuo, ut החתי hachati, facere peccare. Sic החלי hecheli, agrotare fecit, tanquam אכלא chala, quum tamen radix sit חלה chala, agrotauit.

2 In vice illa החבטה hechbeatha, abscondit, duplex est signum faemininum, & א cum sceua pro chiric.

3 Hat

3 Hæc coniugatio sæpe confunditur cum
Hiphil quiescentium Lamed He.

Quiescentia Lamed.

תגלי גליות: *Raf.*

תגלינה: Infinitivus. Præteritum.

גלה. *migraui.* גלות

Miphal.

גלות גלית

גלות גלית

Præteritum.

גלות גל

נגלה סגלות: גליתם

נגלית Imperativus. גלינו

נגלית גלה גלתה

נגלו גלו גלית

נגליתם גלו גליתן

נגלינו גלינה: *Benoni.* גולה

נגלתה Futurum. גולים

נגלית אנלה גולה

נגליתן יגלה גלות

Benoni.

תגלה גלות

נגלה נגלה *Paul.*

נגלים יגלו גלוי

נגלה תגלו גלויים

נגלות תגלה גלוייה

M 2 Infinitivus

	בגלות:	Infinitivus.	הגלה
Imperativ.	Præteritum.		& הגלה
גלה	גלה		& הגלות
גלו	גלית		בהגלות
גלו	גליתו		בהגלות
גלינה:	גלו		להגלות
Futurum.	גליתם		מהגלות
אגלה	גלינו	Imperativ.	הגלה
יגלה	גלתה		הגלו
תגלה	גלית		הגלי
נגלה	גליתו:		הגלינה:
יגלו	Benoni.		Futurum.
תגלו	מגלה		אגלה
תגלה	מגלים		יגלה
תגלו	מגלה		תגלה
תגלינה:	מגלות:		נגלה
	Paul.		יגלו
שואל.	מגלה		תגלו
	מגלים		תגלה
Præteritum.	מגלה		תגלי
גלה	מגלות:	Infinitivus.	תגלינה:
גלית			גלו
גליתו	גלות		

Infinitivus. *Siphit.* גלו

Præteritum. גליתם

Imperatiu. vel הגלה גלינו

הגלה הגלה גלתה

הגלו הגלית גלית

הגליתו הגליתו גלתו

Benoni. הגלו גלה

הגליתם הגליתם גליתם

Futurum. הגליתו גליתם

הגלה הגלתה גלה

הגלית הגלית גלות:

הגליתו הגליתו Infinitivus. גלות

Benoni. Futurum. גלו

הגלו מגלה אנלה

הגלה מגלים יגלה

הגלית מגלה תגלה

הגליתו מגלות: תגלה

Lophaf. Paul. יגלו

Præteritum. מגלה תגלו

הגלה מגלים תגלה

הגלית מגלה תגלית

הגליתו מגלות: תגליתו

	תגלוי	Futurum,	תגלו
תגלינהו	אגלה		תגליהם
תגליהו	יגלה		תגלינהו
Præteritum,	תגלה		תגלתה
תתגלה	נתגלה		תגלית
תתגלית	יתגלו		תתגליתו
Totūvt Piel	תגלו	Infinitiuus.	
more perfect.	תגלה		תגלות

Observationes.

1 Quiescentia Lamed he in omnibus conjugationibus aut habent He quiescens, aut illud amittunt, aut mutant in Iod, aut in Tau, vt ex tabula proposita perspicuum est.

Exceptio.

Excipiuntur illa, quæ habent mappic, vt נגה, כמה, nagah, camah, splendere, concupiscere, quæ perfectorum normam sequuntur.

2 In præterito Niphal reperitur quandoque chiric sub nun, sequente litera gutturali, vt נהיה *nija*, factus est, alioquin segol aut patach esse deberet

beret.

3 Infinitivus Kal quando est sine literis ככלם *biclam*, & tamē habet vim gerundij, ferē in cholem terminari solet, vt ראן ראיתו *rao raiti*, videndo *vidi*: גלה וגלה *galo igle*, migrando *migrabit*. in Hiphil autem terminari solet in camets, vt הרבה הרבה *harba arbe*, multiplicando *multiplicabo*.

4 Futurum in omnibus conjugationibus, exceptis Paul, & Hophal, abjicit interdum vltimum he per apocopen, & tunc retrahitur accentus ab vltima in penultimam, præcipuè si præcedat vau versiuum, vt ויבן *vajiven*, & *edificavit*, pro ויבנה *vajivne*. Quòd si prima, aut secunda thematis sit gutturalis, segol, quod erat futurum sub prima thematis, vertitur in patach, vt ויחן *vajichan*, & *castrametatus est*, pro ויחבן *vajichen*.

5 Porro sub literis אתן *etan*, modò est chiric, modò tsere, modò patach,

M 4 præ

præsertim quando ob celeritatem
vertitur segol primæ radicalis in sce-
ua, & per apocopen dictio fit mo-
nosyllaba, vt וַיֵּדָא *vajare*, & vidit, וַיֵּדָר
vajerd, & dominatus est, vt in appen-
dice proxima fusiùs tradetur.

6 Verbum הָיָא *haja*, fuit, propria
quadam ratione sæpe sic flectitur,
הָיָא *ehi*, *jehi*, *tehi*, pro הָיָה יְהִי
eje, *jye*, *tye*: etsi hoc modo etiam
vsurpatur.

7 Imperatiuus quoque, licet rariùs,
candem apocopen patitur in Piel,
Hiphil, & Hithpael. vt צַו *ifau*, pro צַוה
ifavve, præcipe: הַרְבֵּה *herev*, pro הִרְבֵּה
harve, multiplica: הִתְחַלֵּה *hithchal*, pro
הִתְחַלֵּה *hithchalle*, ostende te agrotum.

Appendix quinta
De quiescentibus Lamed He.

1 Præteriti tertia fæminina singularis,
& tertia pluralis sæpe mutant He in Iod
mobile, vt חָשָׂה חָשָׁה *chafaju* *chafaja*,
pro חָשָׂה חָשָׁה *chafu* *chafchah*. Rejection

fæm

fœminino interdum manet solum ת, ut
 תשע nghafath, fecit. Iod loco ה radicalis
 positum non semper exprimitur, ut בנת
 banita, ædificasti. Inuenitur א pro י in
 voce רצאתי ratstui, acquieui.

2 Benoni in regimine mutat segol in tse-
 re, ut פלא פלה nghose pele, faciens mi-
 rabile. Interdum ה mutatur in jod quie-
 scens in chiric gadol, ut פורי פורי, fructū
 ferens: cuius fœmininum פוריה פוריја
 (vbi tamen secunda radicalis etiam sce-
 ua admittit more perfectorum, ut פויה
 nghoteja, diuertens.) Interdum in ת, ut
 פורת פורת, fructum ferens.

3 Paul interdum degenerat in quiescen-
 tia Lamed aleph, ut תלואים teluim, su-
 spensi.

4 Infinitiuus sub literis בכלם biclam,
 tantum terminationem תי oth admittit,
 que sine illis rarior est. ה saepe mutatur in
 א, ut רצא ratso, ambulare: & in וau
 cholem, ut ראו rao, videre, & addita pa-
 ragogica חרון charon, excandescere.

Legitur etiam ראַוּהּ raava, videre, וְאַהַבָּהּ ahava, amare.

5 Imperativus sub prima gutturali habet patach sceua, וְעַלְהּ nghale, ascēde, vel segol sceua, וְעִנּוּ nghenu, canite. At בְּעִיּוּ benghaju, quærite, perfectorum more, וְשִׁלַּחוּ scielachu, licet habeat lod pro He. Unum est cum segol sub secunda radicali, וְחִיָּהּ vechje, & viue.

6 Futurum ob gutturalem hæc puncta habet, וְיַחֲזִיקוּ יְחִיָּהּ iecheze echeze. Quando v prima radicalis est, litera יתּ iten, sæpius scribuntur cum patach, וְיַחֲזִיקוּ futuri cum segol, וְעִלְהּ enghele, ascēdam, וְיַעֲלֶהּ janghale, ascendet.

7 Quædam in plurali mutant ה in lod mobile, fiuntq; perfectis similia, וְיִכְלִיּוּ ichlaju, deficient, וְיַחֲסִיּוּ jechsaju, sperabunt, וְיִשְׁתּוּ isctaju, bibent, וְיִרְוּקוּ irvejun, irrigabuntur. Sic וְיִשְׁמְעוּ echemaja, sonitum efficiam, cum ה paragogico, pro וְיִשְׁמְעוּ echeme. Porro in futuro frequenter tollitur ה, præsertim si vaa con-

uersim

9 Simile quoddam habet vox admodum frequens in hac coniugatione, ut וַיֵּרָא vaijare, & vidit, וַיִּחַד vajichad, & lætatus est, אַ חָדָה chada.

Miphat.

1 Præteritum habet etiam chiric longum, ut נִכְנִיתֶם nikhnitim, possessi estis, נִכְנִינוּ nikhninu, possessi sumus. Illud נִחְרוּ nicharu, irati sunt, pro נִחְרוּ necheru.

2 Benoni format interdum femininum per ה, ut נִבְנִיחַ nivneth, quod ædificatur.

3 Infinitivus, & Imperativus inveniuntur cum figurativo נ, ut נִגְלוּ niglo, reuelari & reueletur, נִדְמוּ nidmoth, succidi, & succidatur.

4 Futurum reperitur abjecto ה, & servatis iisdem punctis, ut יִכָּן ikkan, possidebitur, יֵרָא jera, videbitur. Quod si secunda sit ה, pro camets ponitur parach, ut יִמָּח immach delebitur, יִדָּח iddach, impellentur, תִּעָלֶה tenghalu, &

præ

præternormam וְהָלַח tenghala.

שׁיעל.

1 Præteritum ubique etiam Iod quiescens in tsere habere potest, ut כִּסְּתִי כִסְּתִי cisse-ti, feci operire, קִיַּוְתָּ קִיַּוְתָּ kivveta, expectasti.

2 A verbo שָׁפַסַּף sasa, diripuit, legitur שִׁפְּטִי שִׁפְּטִי sifeti, diripui, pro שִׁפְּטִי sisse-ti, ubi שׁ ponitur pro ס, cholem pro chiric, planè anomalū est. Alij ad Poel referunt.

3 Benoni masculinū reperitur interdum cum tsere, ut מְזַרְזֵה mezare, dispergens.

4 Infinitivus quandoque mutat ה in jod, ut חָכְוֵי chacce, expectare. Ipsumque ה quiescit etiam in cholem, ut קָוֵוֵ קָוֵוֵ kavvo, expectare.

5 Imperativi ultima inuenitur cum segol, ut רַבְּבֵה rabbe, multiplica. Excidente autem ה remanet prima syllaba, ut גַּלְגַּל gal, reuela. Illud דַּלְיִוְ דַּלְיִוְ daliu, eleuate, perfectum est, habens jod pro ה, ut saepe jam dictum est. At עֲרָוֵוֵ ngharu, exinanite, חַשְׁחֵוֵ chafchu, tacete, utrumque Millel

præ

præter normam.

6 Futuri א venit aliquando cum segol
 sceua, vt אורה ezara. Illud תדמיון tedam-
 jun, assimilabitur, perfectum est. quid
 jod est loco ה vt יהפאו ie chappeu, occul-
 tabunt, cum א pro ה, א חפה chapha, oc-
 cultauit. Vox אריוך arajavec, rigabo
 te, præter anomala puncta habet litera-
 rum metathesin à ריה rivva, rigare. Re-
 gulare esset אריוך aravvec. Futurum deni-
 que per apocopen abjecto ה, vt תכס te-
 chas, operies, אכס achas, operiam, &
 cum camets, vt ויתו vajetau, & designa-
 bat:

שואל:

1 Præteritum inuenitur cum camets ca-
 ton, vt כלו collu, finiti sunt: & cum
 cholem, quando secunda respuit daghes, vt
 הורה hora, cōceptus est, דוחה docha,
 expulsus est. In aliis vix semel, vt הוגה
 hoga, remotus est, זונה zunna, forni-
 catus est, prorsus anomalum cēsetur, cum
 habeat sciurec, & daghes accentu conse-

quē

quente. Rarius hinc reperitur chiric, ut קניית kunnita.

2 Benoni, ut זורה zore, ventilatus, cum cholem propter ר.

Shiphil.

1 Præteritum sub figuratiuo ה non tantum habet chiric, sed etiam segol & patach, etiam si gutturalis non sequatur, ut הגלה hegla, migrare fecit, הראיתי ha-reeti, feci videre. ה habet etiã tsere, præsertim sequente gutturali, ut העלה he-nghala, fecit ascendere. Secunda radicalis etiam recipit chiric, ut הגלית higlita, migrare fecisti. In tertia fæmine a seruire ה transit in ח, ut הרצת hirtzath, pro הרצתה hirtsetha.

2 Paul inuenitur etiam cum camez cation, ut מפנה mophne, obuersus, & huius loco cum cholem, ut מורה morea, fœdata.

3 Infinitiuus usurpatur cum chiric præteriti, ut הקצות hikisoth, abradere. Exiit etiam in camez, ut הרבה harba, multiplic

plic

plicare. *Cerundia sine ה conjugationis, ut in aliis ordinibus, ut למרות lamroth, ad irritandum, pro להמרות lehamroth.*

4 *Imperatiuus ob defectum radicalis ה effertur per duplex segol, ut הרף hereph, desine, pro הרפה harpe: vel per duplex patach propter primam gutturalem, ut העל hanghal, fac ascendere: vel cum vno segol sub ה formatiuo, propter secundam gutturalem, ut התע hetangh, errare fac.*

5 *Futurum rejecto ה recipit duplex segol, ut ירב ierev, multiplicabit: vel duplex parach, si prima sit gutturalis, ut ויעל vajjanghal, & ascendere fecit, ויאעל vaanghal, & ascendere feci.*

6 *Quod si secunda thematis sit radicalis, manebit etiam segol, ut ויתע vajjethangh, & errare fecit, תמח temach, delere facies. A quo etiam תמחי temchi, delere facies f. pro תמחי tamchi.*

7 *Porro futurum illud monosyllabum per apocopen breuitatis causa inuentum, nempe in iis, in quibus secunda est vna ex*

בגד כפת *begad chephat*, ט vel פ *hichá*
bet patach, וי ירד *iard*, dominare fa-
 ciet, יפת *iaphit*, dilatabit, וישק *iasck*, po-
 tabit, וישט *iasct*, declinare faciet. *Sic*
vajare, & ostendit. *Hoc tamen se-*
mel duntaxat in Hiphil reperitur, in Kal
sapissime.

Hophal.

1 *Præteritum הועלה honghala*, ob-
 latus est, scribitur per cholem pro *camets*
caton (quod in *Hophal* ponendum est ob
 primam gutturalem) ut dilateretur הנהל *hogla*,
 translata est, bis reperitur pro
 הנהלה *hogletha*.

Hithpaef.

1 *Præteriti secunda persona habet etiã*
ehiric, ut התקנית *hithkannita*, possedisti.

2 *Benoni cum isere reperitur*, ut שמתאה *misetae*,
 obstupescens, א שאתה *sciaa*.

3 *Imperatiuus defectiuus, siue cum apo-*
cope, sic formatur, התחל *hithchal*, simu-
 late agrotum: & cum *camez*, ut התחל *hithchal*.
 Illud הוצעו *hizzaccu*, mundi

N est

estote, *surpatur* pro *חִזְדַּעַּו* hizdaccu, &
 זָכָה zacha, mundare. *Cur autem hęc est*
 ר, & quidem transpositum, vide superius.

4 Futurum inuenitur abjecto *יִתְקַח* itkan,
 possidebit te ipsum, *יִתְגַּל* itgal,
 reteget se ipsum. Habet etiam in fine
תִּחְגַּר thithgar, certabis. *יִתְחַל*
 itchal, simulabit se ægrotum.

CAPVT V.

*De verbis compositis, polysyllabis,
 & anomalis.*

Q Vinque sunt ordines com-
 positorum verborum. Pri-
 mus est eorum, quæ com-
 ponuntur ex defectiuis Pe nun, &
 quiescentibus Lamed aleph, quę so-
 lum sunt quatuor *נָשָׂא* & *נָשָׂא* & *נָשָׂא*
naua, naca, nasa, & nasoa, infregit, percussit, tulit, & seduxit.

2 Secundus eorum, quæ compo-
 nuntur ex defectiuis Pe nun, & quie-
 scentibus Lamed he, quę sunt duo-
 decim,